

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 23 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna / Esteban Torras Ferrazzuolo

(Sprawa C-381/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Znak towarowy Unii Europejskiej — Artykuł 16 — Znak towarowy jako przedmiot własności — Traktowanie unijnego znaku towarowego jako krajowego znaku towarowego — Artykuł 18 — Przeniesienie znaku towarowego zarejestrowanego na rzecz agenta lub przedstawiciela właściciela znaku towarowego — Przepis krajowy umożliwiający wytoczenie powództwa o ustalenie własności krajowego znaku towarowego zarejestrowanego z naruszeniem praw właściciela lub z naruszeniem zobowiązania wynikającego z ustawy lub z umowy — Zgodność z rozporządzeniem nr 207/2009]

(2018/C 022/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Salvador Benjumea Bravo de Laguna

Strona pozwana: Esteban Torras Ferrazzuolo

Sentencja

Artykuły 16 i 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie [znaku towarowego Unii Europejskiej] należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie stosowaniu do unijnego znaku towarowego przepisu krajowego – takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym – na mocy którego osoba poszkodowana poprzez rejestrację znaku towarowego zgłoszonego z naruszeniem jej praw lub z naruszeniem zobowiązania wynikającego z ustawy lub z umowy ma prawo domagać się ustalenia własności wspomnianego znaku towarowego, o ile dana sytuacja nie zalicza się do sytuacji objętych art. 18 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 listopada 2017 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Sofijski rayonon sad – Bułgaria) – „CHEZ Elektro Bułgaria” AD / Yordan Kotsev (C-427/16) i „FrontEx International” EAD / Emil Yanakiev (C-428/16)

(Sprawy połączone C-427/16 i C-428/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Swoboda świadczenia usług — Ustalenie przez organizację zawodową adwokatów minimalnych stawek wynagrodzeń — Zakaz zasądzenia przez sąd zwrotu wynagrodzenia w kwocie niższej od tych minimalnych stawek — Przepisy krajowe uznające podatek od wartości dodanej (VAT) za część ceny usługi świadczonej w ramach wykonywania wolnego zawodu]

(2018/C 022/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofiyski rayonon sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „CHEZ Elektro Bulgaria” AD (C-427/16), „FrontEx International” EAD (C-428/16)

Strona pozwana: Yordan Kotsev (C-427/16), Emil Yanakiev (C-428/16)

Sentencja

- 1) Artykuł 101 ust. 1 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, które po pierwsze nie zezwalają adwokatowi i jego klientowi na uzgodnienie wynagrodzenia w kwocie niższej niż minimalna kwota określona w rozporządzeniu przyjętym przez organizację zawodową adwokatów, jaką jest *Vissh advokatski savet* (naczelna rada adwokacka, Bułgaria), pod rygorem wszczęcia wobec tego adwokata postępowania dyscyplinarnego, a po drugie, nie zezwalają sądowi na zasądzenie zwrotu wynagrodzenia w kwocie niższej od tej kwoty minimalnej, mogą ograniczać konkurencję na rynku wewnętrznym w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy takie przepisy krajowe w świetle ich konkretnych zasad stosowania odpowiadają rzeczywiście uzasadnionym celom i czy nałożone w ten sposób ograniczenia poprzestają na tym, co jest niezbędne do zapewnienia realizacji tych uzasadnionych celów.
- 2) Artykuł 101 ust. 1 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE oraz dyrektywą Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającą na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, na mocy których sąd krajowy zasądza zwrot wynagrodzenia adwokata na rzecz osób prawnych i niezależnych przedsiębiorców, jeżeli byli oni reprezentowani przez doradcę prawnego.
- 3) Artykuł 78 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, na mocy których podatek od wartości dodanej stanowi część wynagrodzenia zarejestrowanych adwokatów, jeżeli powoduje to, że wynagrodzenia te podlegają podwójnemu opodatkowaniu z tytułu podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad – Bułgaria) – Entertainment Bulgaria System EOOD / Direktor na Direktsia „Obzhvalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Sprawa C-507/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 168 lit. a), art. 169 lit. a), art. 214 ust. 1 lit. d) i e) oraz art. 289 i 290 — Możliwość odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) należnego lub zapłaconego — Transakcje objęte podatkiem należnym w innych państwach członkowskich — System zwolnienia z podatku w państwie członkowskim, w którym skorzystano z prawa do odliczenia]

(2018/C 022/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Entertainment Bulgaria System EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhvalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia